

Л. Кудрич

**ПОСТАНОВКА МЮЗИКЛУ В ХДАК ЗДОБУВАЧАМИ АКТОРАМИ
МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ**

L. Kudrich

**PRODUCTION OF A MUSICAL AT KSAC BY THE ACTORS
OF THE MUSICAL AND DRAMA THEATRE**

Оскільки музично-драматичний театр все частіше звертається до постановок мюзиклів і це явище стає все популярнішим в умовах світової української музично-театральної культури сучасності, актуальність обраної теми виходить на перший план. Здобувачі, що навчаються за спеціалізацією «актор музично-драматичного театру» мають бути готовими до участі в постановках мюзиклів і підготовка до таких великих проєктів має почати відбуватися з самих перших курсів.

До постановки мюзиклів у ВНЗ краще готуватися поступово. Спочатку варто ставити фрагменти спектаклів, а пізніше, вже на старших курсах переходити до втілення повного спектаклю мюзиклу. Робота над постановкою має велике значення й не лише художнє, адже в його процесі відбувається значна як виховна, так і методична функція. Здобувачі навчаються налагоджувати творчу міжособистісну взаємодію одне з одним, вивчати етапи постановки мюзиклу й на практиці брати участь в його реалізації.

Виконавці мюзиклу мають бути дійсно універсальними, адже щоб бути артистами мюзиклу потрібні по-справжньому співаючі актори, які володіють і вокалом й акторською грою на високому рівні і є пластично та хореографічно розвиненими. Артисти мюзиклу мають бути витривалими й органічно вміти поєднувати фізичне навантаження і складні вокальні партії.

На першому етапі роботи над мюзиклом потрібно глибоко проаналізувати всі ролі, їх характер, темперамент, кульмінацію і важливі нюанси кожної ролі, та всі сценічні образи. Розподіл ролей має відбуватися за різними аспектами (враховуються вокальні дані, акторська майстерність, типаж зовнішність і фізичні й пластичні можливості здобувачів). Після розподілу ролей потрібно вивчити вокальну складову твору як сольні, так і ансамблеві номери, адже артисти мюзиклу мають виконувати партії технічно вільно, відчуваючи потрібну стилістику й поєднуючи спів з активною руховою партитурою не збиваючи дихання. Другий етап присвячено режисерській роботі над ролями, вибудовуванню акторських мізансцен відшліфовці акторської гри, хореографічного компонента.

Отже, особливістю в роботі над мюзиклами зі здобувачами є підбір репертуару згідно з творчими можливостями кожного окремо та при цьому потрібно органічно поєднати всіх учасників в один творчий процес — постановку мюзиклу. Обов'язковим є як використання навичок та умінь у підготовці творчої роботи, так і розвиток, вдосконалення та пошук свого подальшого амплу. Це і є ключовими вимогами до роботи в мюзиклі на початковому етапі в навчальному процесі на кафедрі музично-драматичного театру. Доречним є спочатку попрацювати над фрагментами з музичних спектаклів, щоб спробувати втілити більше ролей протилежних за характером. Постановка декількох фрагментів із різних мюзиклів дає можливість освоїти й втілити кожному здобувачу більше стилів, образів та

характерів. А на випускному курсі вже важливо, щоб майбутній вокаліст-актор був спроможним виконати всю партію в запропонованому до програми державного іспиту мюзиклі.

Саме дисципліна «Практикум сценічної підготовки» має поєднати в собі всі головні творчі майстерності. Тобто, сценічна мова, акторська майстерність, хореографія, сценічний рух, вокал і вокальний ансамбль поєднуються в одне ціле в цій дисципліні, що обов'язково має привести до бажаного успіху і сприяти високопрофесійній підготовці вокаліста-актора музично-драматичного театру.

Навчальна постановка як фрагментів, так і повного мюзиклу готує гарне підґрунтя для здобувачів, які навчаються за спеціалізацією акторське мистецтво музично-драматичного театру. Адже випускники мають пройти гарну школу з підготовки втілення мюзиклів, задля легкої їх адаптації в подальшому на професійних сценах музично-драматичного театру.

С. Манько

СЦЕНІЧНИЙ ПРАКТИКУМ ЯК ОСНОВНА ДИСЦИПЛІНА ТВОРЧОГО ВИХОВАННЯ ЕСТРАДНИХ СПІВАКІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

S. Manko

STAGE PRACTICE AS A MAIN DISCIPLINE OF CREATIVE EDUCATION OF POP SINGERS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Для виконавської діяльності естрадних артистів велике значення має багато компонентів. І саме наявність їх комплексу (гарно розвинуті вокальні, акторські дані, вміння органічно рухатися, мати відчуття ритму, можливість до імпровізаційності під час виступів, музикальність, артистизм) може говорити про професійність чи не професійність виконавця.

Сценічний практикум як дисципліна має стати тією базовою платформою, що дає можливість виконавцям початківцям (здобувачам, фахом яких є естрадний спів), напрацювати всі необхідні вміння і розвинути їх до належного рівня. Саме цілісний і комплексний розвиток естрадного артиста демонструє його виконавські можливості та психологічну готовність до концертних публічних виступів, які необхідні для цієї спеціалізації.

Здобувачі мають навчитися перетворювати ноти пісні у виразний, наповнений сенсом сценічний образ. Мають розвинути відчуття артистизму й напрацювати необхідну сценічну імпровізаційність і свободу, навчитися бути виразними як у пластичному аспекті, так і оволодіти мімічним арсеналом і розширити його до максимуму.

Важливим компонентом є сценічна практика, з допомогою якої здобувачі навчаються як саме потрібно себе вести на різних сценічних майданчиках, як взаємодіяти з аудиторією (діти, старше покоління, ветерани війни, військовослужбовці, певна професійна аудиторія, корпоративи) та як вести себе на сцені з партнерами по виступу (якщо це ансамблеві твори).

Для естрадних виконавців окремим важливим компонентом сценічної підготовки є робота над психологічною складовою, оскільки на початковому етапі творчого розвитку деякі виконавці ще не мають багато сценічного досвіду й може